Mearóg

Előfordulás: nagyon ritka
Megjelenők száma: 2
Termet: N
Sebesség: 75 (lábon), 120 (gurulva)
Támadás/kör: 2
Kezdeményező érték: 60
Támadó érték: 95
Védő Érték: 150
Célzó Érték: 40
Sebzés: K6+4 (kézzel), 2K6+2 (öklelés), Kődobás - KM döntése, a szikla méretétől függ, de min. 2K6
Életerő pontok: 35
Fájdalomtűrés pontok: -
Asztrál ME: -
Mentál ME: -
Méregellenállás: -
Pszi: -
Intelligencia: alacsony-közepes
Max. Mp.: -
Jellem: Élet
Max. Tp: 700

A mearóg egy kőlény, amelynek a származásáról, keveset tudni. Lehet, hogy az elementálokkal rokon nép (lásd később), azonban olyan feltételezés is van, mely szerint valamely rossz varázslat eredménye ez a faj.

A mearóg két lábon járó lény, melynek teljes teste feltehetőleg gránitból van, éppen ezért testüket hajítófegyverrel illetve vágó és szóró fegyverrel felesleges támadni, csak zúzófegyverekkel lehet hatékonyan támadni őket.

Külső megjelenésre a mearógok két méter magasak, testük elfszabású (két kéz, két láb, egy fej). A fejük nagyjából 30 centi széles és felsőrésze hosszan hátranyúlik, mely oldalról leginkább egy kör cikkelyére hasonlít. Arcukból csak egy „szemsáv” látható, de a szemeik nincsenek. Kezeiken két ujj található egymással szemben, egy nagyobb és egy kisebb. Természetükről nem tudni sokat, bár annyi bizonyos, hogy kerülik a harcot. Intelligenciájuk valamivel az állatok fölött lehet. Eddig lejegyzetten csak egy tucatszor láttak mearógot, a Riegoy-öböltől északra lévő Doardon-hegységben. Két példányt minden alakalommal, bár lehet, hogy több is van belőlük. A mearógok kerülik a többi lényt, és csak a hegyvidéket kedvelik. Amiért mégis érdemes egy kis figyelmet fordítani a lényekre az abban rejlik, hogy ha harcra kényszerülnek, akkor félelmetes ellenfelek.

Két hiteles lejegyzett esetről tudunk, amikor harcra került sor ezekkel a lényekkel. Egyszer egy karaván haladt át a hegységen, akiket már régen értesítettek arról, hogy egy ork törzs harcosai, mint egy 30-an a környéken portyáznak. A karaván a veszély következtében, - és mivel sietős volt számukra - sok fegyverest bérelt. Az útjuk 4-ik napján pont egy dombról ereszkedtek le, amikor csatazajt és orkok üvöltését hallottá, mindannyian fegyvert ragadtak.

Pár perc múlva az egyik felderítő tért vissza fal fehéren azzal a hírrel, hogy az orkok két sziklalénnyel harcolnak, és vesztésre állnak. Egy fertály óra múlva minden zaj elült és páran közelebb merészkedtek a csata helyszíneihez. A szavuk is elakadt. A portyázók vérbe fagyva feküdtek a földön. Nagy részüket mintha kilapították volna. A felderítő egy számadónak mesélte el a lények kinézetét, aki megfestette azokat. A felderítő továbbá elmesélte azt is, hogy a lények kisebb hordóknak megfelelő sziklát szórtak az orkokra. Közelharcban pedig két kézzel harcoltak, melyeknek ereje akkora volt, hogy mind a pajzsot mind az orkokat összezúzta.

Egy másik alkalommal egy nagyhatalmú boszorkánymester gondolta úgy, hogy befogja a lényeket kísérletezés végett. A mearógok előbb menekülni próbáltak méghozzá úgy, hogy összegömbölyödtek és gurultak mint egy hatalmas kőszikla, nagyjából egy futó ló sebességével. Végül azonban sarokba szorultak és harcra került sor a boszorkánymester több tucatnyi élőholtja és a mearógok között. A két lény miután kiegyenesedett két lábon futni kezdett, majd nekirugaszkodott és öklelt a fejével mint egy kos. Az eredmény hihetetlen volt, több élőholtat is elpusztítottak egyszerre. Eztán az egyikük kezét a boszorkánymester egy varázslata lerobbantotta. Ekkor a lény kezével beleöklözött a sziklába és pár másodperc múlva az alkarja és az ökle is a helyén volt. Tehát a mearógok a testüket alkotó sziklát újra tudták pótolni a megfelelő anyagból. További megfigyelésre azonban nem volt lehetősége a kíséretnek, mert a lények kitörtek, szétszórva mindenkit aki eléjük állt és elmenekültek.

2013.03.23.
Szerző: Marosy Vajk
Forrás: Kalandozók
Szerkesztette: Magyar Gergely